ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΛΕΙΨΙΑΙ

Τόμος Β'. ΑΡΙΘΜ. 34.

Συνδρομή, ἀρχομένη ἀπὸ 1. *Ἰανουαρίου καὶ* 1. *Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους, ἐξάμηνος μόνον καὶ προπληρωτέα: Πανταχοῦ φράγκ. χρ.* 10 *ἢ μάρκ.* 8.

ΕΤΟΣ Β'. *τῇ* 15/27. *Μαΐου* 1886.

Ο ΜΕΓΙΣΤΟΣ ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ.

„Διὰ τοὺς μίμους δὲν ὑπάρχει ὑστεροφημία, οὐδὲ πλέκουσιν οἱ μεταγενέστεροι στεφάνους χάριν αὐτῶν" εἶπεν ὁ Γκαῖτε, καὶ οὐδεὶς ἐτόλμησε μέχρι σήμερον νὰ διαμφισβητήσῃ τὸ κῦρος τῆς ἀληθινῆς ταύτης ῥήσεως, ὅσον καὶ ἂν φαίνεται ἡ σύγχρονος ἐποχὴ συμπαθέστατα διακειμένη πρὸς τοὺς πρωταθλητὰς τῆς σκηνῆς. Παρὰ τοῖς πεπολιτισμένοις ὅμως ἔθνεσι δεικνύεται ὁσημέραι μείζων ἐκτίμησις καὶ στοργὴ πρὸς τοὺς ἐνθέους τούτους ἑρμηνεῖς τῶν λεπτοτέρων τοῦ ἀνθρώπου αἰσθημάτων, καὶ ἡ δάφνη εὐσεβῶς κατατίθεται ἐπὶ τοῦ ταφου τῶν ἀναπαυθέντων ἀπὸ διπλοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἀγῶνος, χωρὶς διὰ τοῦτο νὰ παύσῃ εὐωδιάζων ὁ ἀμάραντος στέφανος τοῦ ἀθανάτου δραματουργοῦ.

Ἡμεῖς δὲν ηὐτυχήσαμεν ἔτι νὰ δαπανήσωμεν κἂν ἁπλῶς πρὸς χειραφέτησιν τοιούτου κοινωνικῆς μορφώσεως ὀργάνου, ὁποῖον εἶνε ὁ ἠθοποιός, ἀρκούμεθα δὲ ν' ἀποδίδωμεν τὰς τοιαύτας στερήσεις εἰς τὴν ἐπείγουσαν ἐκπλήρωσιν ἄλλων οὐσιωδεστέρων ἀναγκῶν. Ἀντὶ νὰ σχολιάσωμεν ἡμεῖς τὸ πρᾶγμα, προτιμῶμεν σήμερον νὰ προτάξωμεν περιέργου εἰκόνος, παριστανούσης παράδοξον ἐπεισόδιον ἐκ τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου τοῦ μεγίστου τῶν νεωτέρων χρόνων δραματουργοῦ, τὴν εἰκόνα τοῦ δαιμονιωτέρου ἑρμηνευτοῦ τῶν δραμάτων αὐτοῦ καὶ κωμῳδιῶν. Οἱ Γερμανοί, μὴ ἔχοντες ἀνάγκην νὰ ἐξιππάζωνται διὰ τὴν ἀνυπέρβλητον ὑποκριτικὴν ὑπεροχὴν τοῦ Λουδοβίκου Δέβριεντ, ἀφοῦ αὐτοὶ κατὰ τὰ τέλη τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος ἀνέσκαψαν, εὗρον καὶ ἔδειξαν εἰς τὸν λοιπὸν κόσμον καὶ πρὸ πάντων εἰς τοὺς Ἄγγλους τὰ ἀριστουργήματα τοῦ Σαικσπήρου, ἀποφαίνονται, ὅτι ὁ συμπατριώτης αὐτῶν ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος ἐπὶ τῆς σκηνῆς τεχνίτης, καὶ ὅτι πᾶσα μεταγενεστέρα πρόοδος ὀφείλεται εἰς τὰς ὑποδείξεις ἐκείνου, χωρὶς μάλιστα νὰ τείνῃ πρὸς τὴν τελειότητα τοῦ ἀρχηγέτου.

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΔΕΒΡΙΕΝΤ.
Ἐγεννήθη τῇ 3/15. Δεκεμβρ. 1784, † τῇ 18/30. Δεκεμβρ. 1832.

Συμβαίνει δ' ἐνταῦθα περίεργόν τι ὡς πρὸς τὴν κριτικὴν ἐκτίμησιν τῶν τεχνικῶν χαρισμάτων τοῦ Δέβριεντ, ὃν ἀρκοῦνται ἀποκαλοῦντες *ἐξαίσιον, ἀμίμητον* καὶ τὰ τοιαῦτα — φράσεις ἀληθῶς ξέναι τῆς γερμανικῆς ἐμβριθείας καὶ ἀκριβολογίας. Περὶ οἱασδήποτε ἄλλης ἐξοχότητος ἔν τε τῇ ἐπιστήμῃ, τῇ τέχνῃ, τῇ πολιτείᾳ καὶ ἐν γένει ἐν τῇ γερμανικῇ κοινωνίᾳ δύναται πᾶς τις σχεδόν, τυχὼν στοιχειώδους μορφώσεως, ν' ἀπομνημονεύσῃ ἢ ν' αὐτοσχεδιάσῃ ἐρωτώμενος αὐτοτελῆ τινα καὶ ὁπωσοῦν ἐπαρκῆ κρίσιν, περὶ ταῦ ἡμετέρου ὅμως ἠθοποιοῦ προκειμένου, ὁ Γερμανὸς τοῦτο μόνον